

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Oratio dicta a Petro Marso in die ascensionis de immortalitate anime ad reuerendissimū in xpo p̄fz 7 dñm. d. Raphaelē. L. sancti Georgij Cardinalez ac sanctissimi dñi nri pape Camerariū.

Recia quondā Reuerendissime p̄sul alūna xtutum 7 omnis discipline fons vberimus eos qui rei pu. cperā nauassent 7 pro cōi vtilitate mortē forti aīmo 7 a natura nūq̄ de generante dignum subire durissent amplissimis oratorū preconis celebravit vt 7 premio suo xtus afficeret 7 ceteri ad illam exc̄tarent quā in optime de sua re pu. deq̄ humano genere meritis honestatam cerneret. preclay hoc grēcie institutū nobis qui xp̄ia no noīe censemur recolendu est q̄b. s nō fortes Lacedemonij ad thermopilas nō atheniēses in campis marathonijs 7 salamiē celebrādī pponunt. s3 autor salutis nre Jhs xps qui pro cūibz gentibz 7 natiōibz mortalis effectus mortē in sempiternū prec̄pitauit. 7 ad summū bonū xtutis premiū ianuā patefecit. Itaq̄ tanti mysterij quāuis laudator indignus tñ vt iussis tuis pere rē hanc publice oratiūculaz habui 7 nōi tuo sacraui vt bñf. ijs in me tuis que magna sunt aliq̄ p virili pte graciā referre. me q̄ pe Mantuano principe orbatū refouēs tuoz numero ascriptisti. 7 bene sperare iubēs otīū ad bonaz artiū studia recollēda tribui sti. quo abuti ce. te nō debeo. Viue igit̄ felix Reuerēdissime p̄sul 7 hoc laboris mei sub te mōimentū quodcūq̄ est rtuis auspicijs elucubratū accipe nec lectiōe tua ducas indignū qd anime rēalis asserit immortalitē qua nil in nobis debet esse antiquus.

Jesus.

¶ Vidētibz illis eleuatus est. 7 nubes suscepit eū ab oculis eoz. Actūū primo. ca. 7 in eplā presentis solēnitatis.

Ria sunt hic Beatissime p̄c̄isef. q̄ ingeniū varia 7 sublimi disciplīa ornatū ac summa dicēdi vbertate predictū. vel maxie cōcuteret. Loci hui⁹ in toto orbe celeberrimi summa maiestas anres nre castigatissime q̄b? nil nisi pfectū ingenio rt xbis cicerōis eloq̄ntie p̄ncipis vtat 7 elaboratū idustria

narrari puenit. ipa deniq; res q̄ ardua est ⁊ p̄difficilis. sed viato-
rib? necessaria in p̄mis habet aīe. f. ratōnalis īmortalitas ⁊ excel-
lētia quīdaz nāq; núbilo erroris obducti om̄ipotētis dei munere
abutunt ⁊ se degeneres moꝝ p̄auitate efficiūt quos diuīa gr̄a ef-
ficīit illustres ⁊ sic iter virtutis qđ lūcū diffuētibus p̄suetudo pec-
cādi vt scribit hieronim? aspeꝝ effecit ⁊ arduū penit? relinq̄ntes
ad bestias deuoluunt ⁊ lutū de qb? pphā sic cecinit hō cū in ho-
nore esset nō intellexit p̄paratus est iūmentis insipiētib? ⁊ similis fa-
ctus est illis qua p̄pter nobis cauendū est qđ diuīa reuelatōe in-
struci eterne felicitatis ignorantiā carī nō possum?. Auctor q̄ppe
salutis nr̄e nō solū v̄bis sz etiā re vidētib? discipulis ⁊ m̄re sanctis
si. naclay ad celos iter oñdit qđ Micheas diuino spū afflat? his
v̄bis p̄dixerat. Et ascēdit pandēs iter añ eos. Quāuis igit onus
hoc im̄ longe virib? me terreat tñ hūanitate vīa p̄clarus hui? sa-
cri p̄fessus eruditōe ac celesti p̄sidio fret? in hoc clarissimoz inge-
nioꝝ theatro q̄uis nulla pene doctrina nullo deniq; dicēdi lepe
subniꝝ de aīe rōnalis īmortalitate paucis disserā a sacratissima
v̄zine quā gr̄e fontē necessitas fideiū nouit oꝝoeꝝ auspicat? meā
eiusq; numē ⁊ opē imploratur? celestes nūtij salutatōez vsurpan-
pio affectu dicam Aue Maria.

Videntibus illis eleuatus est ⁊c.

Erītate ⁊ arcanū opificis vniuersi ac rectoris hūani in-
genij q̄uis p̄spicacissimī puris naturalib? p̄spici nō pos-
se phōꝝ deliramēta oñderūt quos antiq̄tas vt numīa qđaz susce-
pit ⁊ coluit ⁊ de aīa disputātes imp̄mis balbucinati sunt. Rōnul-
li q̄ppe īmortales qđez aīas esse dixerūt nūq; tñ incepisse asserē-
tes ac numez quēdaz ipsaz ⁊ in noua corpa migratiōez posuere.
Itaq; nūc inferas q̄drupedes nūc in volatilia nūc in p̄sces deie-
cerūt in hoc pherecidis sp̄ri qđ prim? phāntiū de aīoꝝ īmortalita-
te disputauit eiusq; discipuli p̄thagore vanitas fabulat. Cui? de
lyꝝ acūmē secut? est plato ēpedocles aīaz demersit in sanguinez.
Aristozen? ne a musices disciplīa quā p̄fitebat̄ discederet armo-
niā esse asseruit. ignē v̄o jeno stoicoꝝ p̄nceps. Aīa democriti cō

curfu fortuito athamoz efficit. hic veritatē in puteū penitus di-
mersam esse dicit idcirco mirandū non est si illa p tot annos hau-
rire nō potuit. Delipit oīo dicearch? aīaz nomē esse tm imprudē-
ter affirmās Cicero expositis philosophantiū varijs de aīa sentē-
tijs inquit hāz snīaz que vera sit deus aliqs viderit ⁊ alibi qm
vtraz snīa doctissimos habuit auctores qd certi sit diuinari nō
potest. Quidaz immortalē esse aīaz affirmarūt sed vnicā omnibus
hoībus illaz tribuētes quo nil pōt excogitari absurdi? qdaz edu-
cunt illam de potētia materie vt ceteroz animantiū aīas quam
sententiā vndiqz profanā stoliduz pecus ⁊ caro insipida oscitans
illē epicur? euomuit quē gentilis philosophie hereticū ⁊ non ho-
minē sed porcū merito appellabimus Poete animaz excellentiaz
platonico illo furore suspicātes immortalitatē illis quidez sed nō
eo modo quo debebant tribuerūt euripides qui poeticā sectatus
schenkis philosophus cognōiatus est animā humanā dicit esse
deuz. ⁊ Seneca dicēs nil aliud est nostra ratio qz pars diuini spi-
ritus in corp? nrm iūersa quā opinione vt hereticā damnat Au-
gustinus his verbis. non aliter audiendi sunt quaz heretici qui
animā deū esse dicunt. nam si sic esset nec in melius nec in peius
labi posset. Confutēs eam ⁊ Thomas inquit Idem est dei inspi-
rare qz spiritū facere non de substātia sua sed de nihilo Aristote-
les philosophoz facile princeps diuersa habuit principia ⁊ sic de
immortalitate anime vel errauit vel ambiguus profecto remāsit
cum vir immense quibz subtilitatis puris naturalibus sine gra-
cie splendore vteretur Idcirco Augustinus qui emīētissimo in-
genio celos penetrauit philosophi inquit nescientes ad quem fi-
nem hec essent referenda inter multa que locuti sunt veritati fal-
sa miscuerūt. In libris philosophoz inquit Hieronim? non sem-
per sed aliquando vasa dei que sunt dogmata veritatis repperi-
untur Quamuis anime immortalitatem vt dicebam aliquo mo-
do ⁊ confuse concesserint philosophi illam tamen puris naturali-
bus apiori demonstrare non potuerunt. Non igitur rationes no-
stras illoz cōmentitijs argumētationibus cōfirmare debemus.

Unde vas electionis et magister ecclesie Paulus qui non in umbra-
culis prophetarum sed in raytu ab istis sensibus in tercio celo a summa xi-
tate institutus audiuisse arcana verba que non licet homini loqui. sequi
non ab homine accepisse euangelium sed per reuelationem Iesu christi gloriatur his
verbis colossenses monet videte ne quis vos decipiat per prophetas et inua-
nē fallaciā secundum traditionem hominum secundum elementa mundi et non secundum christum
quia in ipso habitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter. Socrates per
fecto sapientissimus oraculo apollinis iudicat et illos fons qui eru-
ditius prophetati sunt Ab eo enim omnes prophetarum alicuius nominis discipline mana-
runt vnde Hieronymus legitur platonē Aristotē theophrastū xenophontē et re-
liquos qui de socratis fonte manantes diuersis cucurrere flumibus.
Socrates inquit veritatem se ignorare professus est cum moritur de animarum
immortalitate disputaret his verbis. vix sit melius dii immortales sciunt
homines autem arbitror scire neminem. quia propter inquit lactantem necesse
est omnis philosophie sectas alienas esse a veritate quia homines erant qui illas posui-
stiterit nec vllum fundamentum aut firmitatem possint habere que nullis di-
uinarum vocum fulciuntur oraculis. abicite inquit leo pontifex erosa domino
mundane argumenta scire per quam nemo ad cognitionem veritatis potuit
peruenire. abigantur percul terrenarum caligo rationi et illuminante fidei oculo
mundane sapientie fumi abscedat diuina est enim auctoritas cui credimus
diuina est doctrina quam sequimur. Nos igitur qui christiane recteque prophetamur
et quibus doctrina est inspirata diuinitus animas rationales incipe quidem et
a summo deo creari eodemque creatiois puncto in corpore iam propositum in-
fundi asserimus immortalesque esse non sua essentia hoc enim dei viuē-
tis proprium est omne id quippe quod est propter deum incipit aliquando caducumque est
et momentaneum. gratia vero et ordinatio diuina nonnullae res inter quas
animae rationales permanent et manent Magni ille plato ad veritatem interdum
accedens naturae essentiae diuinae essentie propatam essentiam non esse asseruit. nec
theologie nostre ut mundane philosophie inueniens est ut aliquid incipiat et non
desinat Credendum est inquit Augustinus firmiterque tenendum quod animae non
sunt ab initio create Et scribens ad hieronimum inquit immortalis est
anima secundum quendam modum non enim omni modo sicut deus de quo dictum est quia
solus habet immortalitatem. scripserat hoc ad theonem sonora illa tuba

et doctor gentium Paulus his verbis. serues mandatum christi quod super
his temporibus ostendit beatus et solus potens rex regum et dominus do-
minantium qui solus habet immortalitatem et lucem habitat inaccessibili-
lem. Quod locus exponens Nicolaus de Lyra inquit. sola trinitas
habet ex se necesse esse. Omnis autem creatura eo quod est de nihilo ver-
tibilis est in nihilum quantum est de se. Omnia inquit Gregorius in
nihilum tenderent nisi omnipotentis dei manu tenerentur. Habitat
autem lucem inaccessibilem quoniam nulli creature illius maiestatis
immensitas omnino patet. Unde Lactantius alioquin nihil inter
deum hominemque differret si consilia et dispositiones illius maiesta-
tis eterne cogitatio assequeretur humana. Afferimus inquam deus
gloriosus non necessario sed contingenter creare animas et quic-
quid ex nihilo creauit ad extra ut si eius omnipotentie placuerit
omnia que inde tanquam a prima causa dependent in nihilum peni-
tus redigantur. Anime rationalis perpetuitatem non per aliquod
intrinsicum ipsius esse dicimus. verum exordinatione diuina ut non
solum in suis naturalibus perseveret sed propter meritum vel demer-
itum ita dixerim gloriam sortiatur et penam. Unde veritas per os Eze-
chielis sic loquitur. Ecce omnes anime mee sunt. anima que pecca-
uerit ipsa morietur. morte scilicet culpe ac demerito gehenne si in peccatis per-
seuerauerit. Philosophi autem ponentes perfectionem nature animam
cum suis virtutibus in corpore acquisitis permanere ac eadem statu-
dia exercere dixerunt. Quos Martinus vates secutus est et in hoc
vehementer errarunt. Omnis quippe anima vel regni vel perditionis
est filia nec est dandus status neuter in puris naturalibus de
dei ordinata potentia. Dionysius ait animas humanas et bonitate
diuina esse consecutas ut sint intellectuales et habeant substantialem
vitam indeficientem. Talem anime immortalitatem philosophi non
nouerunt. quam profecto nouissent si puris naturalibus quorum excel-
lentia quasi supra hominem predicti erant perspicere potuissent. Idcirco
non ab illis pendere sed illos ad veritatem nostram et catholicum do-
gma trahere debemus qui non ab homine sed ab eo apud quem sapi-
entia hominis stultitia est et ianua mortis definitur atque materi-

am eterni interitus approbat. Misteria nullis ante reſerata inge-
nijs accepimus. Nos igitur inquit Lactanti? certiorib? ſignis eli-
gere poſſumus veritatē qui uon ancipiti ſuſpicatiōe collegimus
ſed diuina traditiōe cognouim? ⁊ nobis diuinatiōe opus iaz nō
eſt vt Cicero dixerat quibus veritatē diuinitas ipſa patefecit Im-
mortālē animā inquit Hieronim? ⁊ poſt diſſolutōez corporis ſub-
ſiſtentē pythagoras ſomniauit democrit? non credidit In ſola-
tionē damnatōis ſue ſocrates diſputauit in carcere. Aūc autē in-
dus perſa gothis egipti? phānt beſtoꝝ feritas ⁊ pellitoꝝ turba
populoꝝ qui mortuoꝝ quondā inferiis hoēs imolabant ſtridoꝝ
ſuū ī dulce crucis fregerūt melcs ⁊ toti? mūdi vna vox xp̄us eſt.
relictis igitur nauis phōꝝ ſylogiſmis ⁊ caligine tandē munere cele-
ſti diſcuſſa erroris aliquas rōnes theologie noſtre ſentaneas de
animoz immortalitate in mediū afferam? quas duz breuiter atti-
go faciles aures vt ⁊ hacten? feciſtis p̄bere obſecro Q̄is forma cor-
ruptioni obnoxia de ip̄ius materie potētia educit̄. cauſa quippe
corruptiōis materia eſt. animā vero humanā de potētia materie
nō educi ph̄us teſtat̄ dicens ip̄az foris aduenire ac eſſe diuinā al-
ſerūt id theologi n̄ri. Vnde militantis eccleſie lumē ⁊ aquila ro-
lās ſup vniuerſa ſydera diuus ille Auguſtin? ait nō ex his notis
vſitatīſq; naturis anima facta eſt quas iſtis corpeis ſenſibus tā-
gim? nam neq; ex terra neq; ex aqua neq; ex igne neq; ex aere ne-
q; ex his om̄ibus neq; ex aliquib? hoꝝ coniuētis conſtare animā
puto fides etiā noſtra ſanctiſſima non ab agente vllō naturali ſz
a deo creati ex nihilo aſſerit ⁊ infundi. Ea inſup eſſentia que mē-
te que rōne que intellectu p̄dita eſt immortalis habet atq; perpe-
tua Mens quippe oīm ſententiā immortalis eſt ⁊ id om̄e qđ men-
te qđ ratione p̄ditū eſt deo propinquiffimū eſſe dicit̄. Enīa ve-
ro humana ratione mente intellectuq; honeſtata eſt qđ luce cla-
rius patet Vnde ſcribit̄ in pſalmo Diuiſiſti eū paulomin? ab an-
gelis ob anime ſcz intellectiue excellentiā ⁊ Cicero ph̄us nō igno-
bilis ac dicendi mgt̄ inquit. aīal hoc prouidū ſagar multiplex acu-
tum memor plenū rōnis ⁊ conſilij quē vocam? hoīez preclara qua

ad az cōditōe generatū esse a deo constat solū est em̄ ex tot aīantiū
generibus atq; naturis particeps ratiōis ⁊ cogitatiōis cum cete
ra sint oīno expertia. qd est autē non dicam in hoīe sed in oī celo
atq; terra ratiōe diuinū? que cū perfecta est noīat̄ rite sapiētia. id
p̄terea quo homo vt diuinū qd operat̄ aut in seiō diuine fortis
quid habet deoq; tandē similis quoad fieri potest efficiť immor
tale profecto est. Om̄ia quippe diuina immortalia sunt at anima
humana ea parte qua cōtemplat̄ ⁊ sapiāz opera sua studio ⁊ indu
stria tandē consequit̄ id est quo homo vt diuinū quid opat̄ aut
in se diuine fortis qd habet deoq; tandē similis quo ad humanis
iuribus dat̄ euadit igitur talis anima nō caduca nō mortalis s;̄
perpetua est ⁊ incorruptibilis Immortalis est aīa inqt Augusti
ne a sui creatoris similitudine discrepare videat̄. nō. n. poterat ef
se imago dei si vllō mortis termino clauderet̄. eternitas deniq; ac
cidentis proprii subiecti eternitatē presupponit Beatitudo autē est
accidens perpetuū ⁊ eternū qd patet p̄ illud saluatoris ibūt iusti
in vitam eternā in quib;̄ sanctissimis x̄bis eternitas subiecti si
mul ⁊ accidentis exprimit̄. Idcirco anima subiectū ipsi? beatitudi
nis perpetua est. paz ne tibi vester homo inqt Bernard? cogita
q̄lem te fecit deus nempe fm̄ corpus egregiā creaturā fm̄ animā
magis insignem ratiōis p̄cipez beatitudinis eterne capacē Id
circo religionē soli capim? inquit Lactanti? vt ex hoc sciam? hu
manū sp̄m̄ non esse mortale q; deū qui est immortalis ⁊ desiderat
⁊ agnoscit. ⁊ alibi apparet aīnā non interire quia deū qui sempit
ternus est ⁊ q̄rit ⁊ diligit p̄terea b̄enitatis causa theologoz p̄e
claras de animoz immortalitate sentēcias ⁊ Augustini imprimis
qui xp̄iani dogmatis magnū est columē ⁊ heretice prauitatis fla
gellū ⁊ valida securis habet ⁊ est p̄tereo sententiā auerrois qui
dicit animā manere post mortem ⁊ finem eius prosperitatis esse
si primo motori iungatur. p̄tereo Auicennā dicentēz Cum anima
liberabitur a corpore ⁊ ab accidentibus corporis tunc agentī intel
ligentē coniugī poterit in eaq; pulchritudinem intelligibilem ⁊
perennem delectationem inueniet ⁊ intelligentiam agentem ap

pellat deum. Pretereo Galienum scribentem sicut lumen solis quod
est incorruptibile separatur ab aere et omni oculorum in intuitu si-
ne sui corruptione sic et anima sine sui corruptione separatur a cor-
pore. Pretereo Platonem qui in phedone ait animus purgatus
hinc exiens habitabit cum deo et alibi anima est immortalis et ut
arcuerit passiones vel victa fuerit premiabitur vel punietur. post
hanc vitam. Et Ciceronem in somnio Scipionis dicentem sic ha-
beto omnibus qui patriam seruauerint inuenerint auxierint cer-
tum esse in celo definitum locum ubi beati euo sempiterno fruan-
tur. Pretereo sententiam Didimi ad Alexandrum sic scribentis.
Flos non sumus huius mundi incole sed aduene. Nec ita in or-
bem terrarum venimus tanquam in eo consistere libeat. Sed tran-
sire. Properamus enim ad patriam larem nullis delictorum pen-
deribus preprauati. Pretereo denique Xenophontem et alios pene
innumerabiles qui animam esse immortalem asseruerunt. Fasti-
dius profecto pareret oratio si in re manifesta testibus non neces-
sarius vteretur. Est enim communis omnium qui ratione quoquo
modo uti possunt de animarum immortalitate consensus. Et ego
auctorem salutis nostre Christum propero cuius resurrectio et ad
celos triumphalis ascensus omnis ambiguitates de anime immor-
talitate deque humani corporis reformatione dissoluit. Unigeni-
tus siquidem dei filius posteritatis Ade in quem peccauerat du-
ram sortem miseratus. Et lapsus nouus Adam et gradus per quem
ad ipsum regredi possemus factus est. Et ut viatoribus ad celestem
patriam iter iusticie panderet. Mediatorem itaque se constituens
ex purissimo immaculate virginis sanguine carnesumpsit. Ma-
trisque simul et filie quam nouam Deuam merito veneramur et co-
limus. Sacratissimum undique thalamum et ab omni labe peccati etiam
originalis diuina gracia preservatum ut vase purissimo celeste illud
manna exciperet habitare ac verus homo fieri naturaque passibilis
dignum duxit ut pro reconcilianda suo auctori natura quam inutilis re-
nitus effecta corruerat eterno patri hostiam immaculatam offerret. O
felicem virginis uterum qui verum hominem portauit et deum in quo hu-

militas in maiestate hitauit et in humilitate maiestas. In luce editus dei hominum mediator in stabulo vagiuit et feno crudelē seuiſſi-
mi temporis persecutiōez patit et fugā ouē diu errantē studioſe quāſiuit
ut illā p̄p̄rijs hūeris referret ad gregē Jordanis fluētā ſacrauit ut
nos baptiſmi lauacro regnati ad verā p̄riā redire poſſemus hūa-
na diuicia op̄a viciliſim exercēs mōtez q̄ maiora iuſticie p̄cepta ſi-
gnificabat grē legeſ oībz gentibz et natiōibz p̄mulgandā legiſer
n̄r latur? aſcēdit ut viatores ad ſummū illud bonū volōtatis n̄re
obiectū p̄ vtutes mox et fidē ſpez caritatēq̄ dirigeret. ſacramentū
eucaristiē imo viaticū n̄rū inſtituit ut vet? fermētū iudaice tra-
ditōis noua p̄ſperſio fieret. et ut agn? nō in figura ſz in vtute co-
mederet? et ut deniqz p̄ cibū quo vet? ille pens ceciderat nou? hō
aſcēderet ſacerdotes h̄bz ſacramēti miſtros effecit ap̄los p̄ quos
ut in ſui memoriā hoc faceret poſteritatē amonuit tādeſ redēptio-
nis n̄re miſteriū ſūma caritate celebratur? ſeuientiū in ſe iudeoz
feritatē nō refugit ſz p̄ nobis dolēs poſt alapas ſputa flagella bla-
ſphēmas h̄bz ſpineā coronā et liuore deformis quo ſanati ſumus
crucē victorie ſue tropheū mortis ille triūphator aſcēdit et p̄ cruci
figētibz orauit ad p̄ez Cui ut nob̄ documēto eſſz ſp̄m ſuū in mor-
te p̄mēdauit. In q̄ paſſione ſingulare miraculū celebratū eſt ut ſi-
aīe glōria nō redūdaret in corp? ut eſſz paſſibile ſubtracta p̄tecti-
one nō ſoluta vniōe. q̄s. n. ſemel aſſumplit nūq̄ dimiſit q̄ p̄pter
in maris doloribz deſtituta hūanitas de? de? me? ut qd me dere-
liq̄ſti exclamauit. O in eſtiabilē caritatis dilectōz O mirā dei oī-
potētis miāz qui ut ſuū redimeres filiū tradidiſti. O ineffabilē
redēptōis benignitatē qui p̄tātis volūtate nō natura deitatis p̄
quā nō poteras nō eſſe qd fueras hūilitatē n̄rāz ſuſcepīſti factus
obediēs p̄ri vſqz ad mortē ut illuc vñ vet? adāz ptumar ceciderat
p̄ obediētiā nou? rediret deniqz ut p̄ te oīa noua fierēt. O felix
culpa q̄ tūez ac tantū meruit h̄re redēptōrē O ſinogogā infamē ce-
cā cui? lumē in tenebras vſuz eſt et ep̄atū tuū alter accepit de ſola-
tio facta q̄n̄ cauillatōibz tuis ſcripturaz corticē ut brutū alī odens
t̄pus vilitatōis tue nō p̄gnouiſti et adhuc durā ceruicē erigēs q̄m

tibi aliquādo in maximis beneficijs veritatis exprobrauit abbe-
nitatis ebdomadī qui danielis cessante vnctione sceptroq; abla-
to quod tibi Jacob patriarcha p̄dixerat catulū illuz leonis de tri-
bu Juda qui tropheū crucis ad predam tartareis legionibus ex-
torquendā ascendit ⁊ in sepulchro requiescentē vt vera mors ostē-
deretur deus suscitauit. non agnoscis sed omīssa luce pecudibus
effecta hebetior interitum sectaris ⁊ tenebras nec misera dispicias
corde incircūcisa locum circūcisionis tue preputiū occupasse ⁊ dū
vesana penitus terraz re promissionis cū lactis ⁊ mellis copia ex-
pectas feillis amaritudinez potas demonū esca efficeris ac tene-
bras fortiris eternas Sanguis ille innocens quē super te ac filios
tuos efferata suscepisti ab hominabile te mundo effecit ⁊ oleū qđ
ad vsum iam nephariū profana inquiris maximas tibi confusio-
nes offundit ac tenebras. Monuit te Baruth ppheta monuit ne
alteri gloriā tuā ⁊ dignitatez genti traderes aliene quod tibi iā
accidisse stulta non percipis Christus inquit Leo pōtifer qui se
nouū ⁊ verum recōciliationis sacrificiū offerens patri nō in tem-
plo cui? iam erat finita reuerētia nec intra septa ciuitatis ob me-
ritū sui sceleris diruēde sed foris crucifiscus est vt veterū victima
rū cessante misterio noua hostia nouo impōetur altari ⁊ crux xp̄i
non templi esset ara sed mūdi Anima xp̄i sanctissima nunq̄ a di-
uinitate separata patribus qui in limbo detinebant̄ oblectamen-
tū allatura descendit ⁊ diuina claritas vndiq; refulgēs illis pre-
buit paradisiq; quē in cruce christus latroni promiserat ⁊ illic non
ad penā sed consolationē patrū vsq; ad horā resurrectionis immo-
rata est. Tartareisq; hostib; expugnatis mortē vt per Esaiā p̄-
dixerat in sempiternū precipitauit asserens igit̄ mortis captiuos
corpori qđ angelico ministerio sanguinē resumpserat ope diuini-
tatis vnita est ⁊ gloriā tribuit quod tātis dotibus insignitū clau-
so sepulchro resurrexit ⁊ primitie dormientiū factus est xp̄us An-
gelus quippe resurgēti domino ianuā non aperuit sed clauz susci-
tari prebuit iudiciū ppter qđ inquit vas electiōis deus exaltauit
illū glorificato. s. corpe ⁊ dedit illi nomen qđ est super om̄e nomē

72
v. s. christus homo idiomate cōmunicato dicat̃ deus. Resurrectio
nē suā xps nou distulit ne fides sue diuinitatis extingueret̃ que
in illo etiā triduo solū remansit in virgine ⁊ vt immortalitatis ani
me ⁊ corporis reformati documēta ⁊ spem future resurrectōis pre
bet cui⁹ ipse non quantū ad accidentia sed ad essentiā exemplar
fieri dignū duxit. Philosophantiū igitur de lira acumina Plato
nicus ille miles ⁊ somnia pythagorea Tullianaq; iam facestant.
veram lucē sequamur que nobis in regione vmbre mortis habitā
tibus diuina miseratione refuist. Rex noster inquit Hieronim⁹
hodie de inferis triūphator ⁊ laureatus exiuit nec candidatū offi
ciū defuit sed leta cū pīncipe suo omnis beatorū turba processit.
Post resurrectiōez discipulis facta in oculis transformatiōe dux
nr vt pegrin⁹ apparēs figurās interpretat⁹ ē ⁊ dubitātī thome vt
posterorū pfirmaret latus palpan dū prebuit Apostolos creauit epi
scopos dicens Ite ⁊ predicate euangeliū omni creature innuens
episcopoz mun⁹ ⁊ doctrinā in cuius signū eoz capita viridi gale
ro tegunt̃ tanquā luminaria in mundo Inquit Hieronimus lu
cere debent episcopi vt ex ipsoz actiū lumine incredule mentes
ertantiū ignorantie sue tenebras deprehendant O immensas sal
uatoris nostri ptestatez que in eruditos liberalibus disciplinis
nō pitos grāmatica nō armatos dialectica nō rethorica inflatus
piscatores sic confirmauit vt eozū retibus ipsos etiā philosophos
ceperint ⁊ habens clauē abyssi ⁊ carthenā magnaz diaboli attrahē
tem manū ligauit ac imbecillē reddidit impellentē. In noīe quip
pe Jesu omne genu flectit̃ celestiuū terrestriuū ⁊ inferoz dominici
gregis curam aploz pīncipi delegauit ⁊ fidelīū ecclesie preposu
it Quā sapiētie tue qua plurimū censeit̃ fulget hec sedes regendā
Beatissime Pontifex Tradidit deus ⁊ clauēs qbus ianua regni
celestis bene merētibus reserat̃ Claris victorijs potiti quondam
Romani pīncipes precedētibus captiuoz agminib⁹ ⁊ vario gene
re ferculoz quibus erariū ditabat̃ in Capitolīū triūphalibus q
drigis rehebant̃. Quoz victorijs ⁊ pōpaz spectaculis Mātua
nus ille vates exhilarat⁹ applaudēs sic intonuit.

Ille triumphata capitolia ad alta corintho.
 Victor aget currum celis insignis achinis.
 Triumphalis auctor salutis nre in manu forti hostib? deuictis p /
 strata morte ac pñib? sub radiati crucis verillo liberatis nō diuū
 capitolinū equis albis. s; lucidissima nube āgelico misterio ppa /
 ta suscep? vt diuinitatē suā 7 hūanitatē dotib? glē qm strennue
 militauerat honestatā oñderet ad sedē emp?reā vidētib? discipu /
 lis ex mōte oliueti spñscñ missur? ascēdit. 7 hūanitatē q culpa p /
 mi parētis depssa iacebat sup choros angloꝝ exaltauit. Qui duz
 hūanaz pñitōez inqt Aug? spñderib? iporauit credētib? celū pate /
 re posse mōstrauit 7 dū victorē mortis in celestia eleuauit victorē
 eiusdē mortis quē seqmur oñdit. Ascēdio igi? dñi catholice fidei
 pfirmatio fuit vt securi in postez crederem? miraculi ipñ? de nū
 cui? in pñti pcepissem? effectū cū igi? aīa rōnalis ex gra ordina /
 tiōeq; diuina sit immortalis 7 ex rōe vice glāz fortia? 7 penā 7 oīa no /
 bis arcana sint reuelata diuinitatis vt excusatiōi loc? nō relinqt. 7
 auctor salutis nre claz f? bens exēplū celestis pñe ianuā refrauerit
 p xibus adnitendū est nobis vt thesaur? nñm in vas fictilibus
 recōdituz prauis morib? 7 impietate diuina grā nō fraudem? s; nu /
 bez mūdane phie cū q nobis supñi lumis splēdore mūd iq; lucē se /
 qñtib? nihil iā est discutiētes calcata voluptate ac ex bēstissimo
 xutū pñessu tāq; meretricia infami ex pudico matronaz cetu ex /
 plosa est nāq; maloz esca vt inqt plato illi? n. illecebris hūane cu /
 piditates capiunt vt hamo pisces. Sarcinis peccatoꝝ excussis q /
 b? ad atre voraginis gurgitē depñimur. ac fidei clipeo mūiti per /
 quā soluamur si xpiano noīe cēseri cupim? si eterne felicitatis p /
 miū exoptā? si esse xpi coheredes volum? xpi restigiis insistā? q
 vt inqt apls p nob pass? est. 7 vt ei? restigia seqmur exēplū religt
 Qui rformabit corp? hūilitatis nre pfiguratū si merebimur corpi cla /
 ritatis sue vt mēbra capiti cohereāt. ca; ut at xps ē c? ho? triūphā /
 lē ad celus ascēsu pio aīo rcolētes vt. s. spūs grāz cordib? nñis ifundat
 orē? pclaz il. d i ore spñtes. Te g? qsum? tuifamilis subuēi quos
 pñioso sanguie redēisti 7 cū pñe ac spū scō regnas in eternū Amē.

